

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/10/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3822010546
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3822010546.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Milana Straku a JUDr. Michala Eliaša, v trestnej veci proti obžalovanému J. J., nar. XX.X.XXXX v L., trvale bytom J. O. XXX/X, J., t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava, trestne stíhanému pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí, konanom dňa 23.2.2023 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 17.1.2023, sp. zn. 3T/53/2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 17.1.2023, sp. zn. 3T/53/2022 bol obžalovaný J. J. uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona v spojení s § 138 písmeno d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 18.8.2022 v presne nezistenom čase vo večerných hodinách v J. na N. J. O., pod vplyvom alkoholu, na lavičke pri kostole, povedal poškodenej E. R.: „daj mi tie cigarety, lebo ťa zabijem“,

- dňa 18.8.2022 v presne nezistenom čase vo večerných hodinách v Prievidzi na N. J. O. XXX/X, pred vchodom na chodníku, pod vplyvom alkoholu, sa rozbehol za E. R., schmatol ju odzadu za vlasy a ťahal ju, pričom sa je vyhrážal zabitím, vybitím zubov a kopnutím do brucha a uvedené konanie u poškodenej E. R. vzbudilo dôvodnú obavu o jej život a zdravie,

Za to bol odsúdený podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 51 odsek 1 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky s probačným dohľadom nad správaním obvineného, výkon ktorého sa mu podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a § 51 odsek 2 Trestného zákona podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky. Zároveň podľa § 51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona sa obžalovanému **zakázalo** v skúšobnej dobe požívať alkoholické nápoje a iné návykové látky.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zákona okresný súd uložil obžalovanému J. J. ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Citovaný rozsudok súdu okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu prokurátor podal odvolanie čo do výroku o treste do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Následne prokurátor odvolanie písomne odôvodnil. V úvode písomného odôvodnenia odvolania prokurátor poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol nasledovné :

„Rozhodnutie súdu, čo do výroku o treste nepovažujem za správne a zákonné, nestotožňujem sa s uloženým trestom a ani s dôvodmi, ktoré uviedol súd v odôvodnení rozsudku.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

V zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V ustanovení § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. je uvedené, že ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu, pričom spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnoty, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia vecí, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Podľa § 37 písm. m) Tr. zák. priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel spáchal viac trestných činov, to je ak spáchal viac ako jeden trestný čin.

Súd sa pri ukladaní trestu týmito ustanoveniami neriadil, nevzal ich do úvahy, resp. ich nesprávne interpretoval.

Súd v odôvodnení rozsudku k uloženému trestu uviedol, že pri ukladaní trestu zohľadnil základné zásady ukladania trestu, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 1 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu a výmery trestu, zohľadniac spôsob spáchania činu, následok, zohľadniac osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, zohľadniac a priznajúc obžalovanému poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona - že sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal a jej spáchanie úprimne oľutoval. Na druhej strane však neexistenciu žiadnej priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 Trestného zákona, pretože i keď obžalovaný spáchal viac trestných činov súd obžalovanému nepriznal priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písmeno h) Trestného zákona, keďže u obžalovaného pri ukladaní trestu súčasne aplikoval ustanovenie § 41 odsek 2 Trestného zákona, t. j. tzv. „asperačnú“ zostrovaciu zásadu, teda prevyšujúci pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami, a teda použil pri ukladaní trestu ustanovenie § 38 odsek 3 Trestného zákona, zohľadniac spôsob spáchania činu, berúc do úvahy i ostatné okolnosti vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona, zohľadniac i postoj obžalovaného k jeho trestnej činnosti. Súd dospel k názoru, že ako primeraný dôvodný a dostatočný je trest odňatia slobody v trvaní 2 roky s probačným dohľadom nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe, ktorú ako dôvodnú a primeranú súd vzhliadol vo výmere 2 roky za súčasného zákazu v skúšobnej dobe požívať alkoholické nápoje alebo iné návykové látky, pretože alkohol bol aj v čase skutku faktor, ktorý ovplyvnil správanie obvineného. Nebol súd názoru, že je dôvodné už v tomto štádiu konania pôsobiť na obvineného trestom spojeným s odňatím slobody, práve pre okolnosť, že išlo o prvé prekročenie noriem spoločenského správania sa na úrovni trestného činu ako i okolnosti skutku, fakt, že čiastočne išlo o spôsob komunikácie obžalovaného a poškodenej aj v minulosti, kedy dochádzalo medzi nimi k hádkam, konfliktom. Preto bol súd názoru, že trest vo výmere, ktorý bol v záverečnej reči navrhovaný prokurátorom, by bol nedôvodný, neplnil by účel trestu ani z pohľadu individuálnej ani generálnej prevencie a bol i neprimerane prísny. Takýto trest súd považoval za zákonný, primeraný a spravodlivý, trest, ktorý bude plniť účel trestu tak z pohľadu individuálnej, ako i generálnej prevencie.

K osobe obvineného uvádzam, že tento doteraz síce nebol súdne trestaný, čo vyplýva z odpisu registra trestov, avšak v minulosti sa dopustil šiestich priestupkov, a to dňa 7.7.2022, 8.9.2020, 23.8.2019 - 2 priestupky, 26.4.2019, 17.12.2018. Poukazujem na to, že obžalovaný sa týchto priestupkov dopustil

od 17.12.2018 do 7.7.2022, to je v priebehu približne 3,5 roka. Pritom jedným z týchto priestupkov je aj priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) z. č. 372/1991 Zb. o priestupkoch, ktorý obžalovaný spáchal dňa 7.7.2022, to je krátko pred spáchaním trestnej činnosti, za ktorú bol obžalovaný v tejto veci. Uvedeného priestupku sa obžalovaný dopustil voči poškodenej E. R., čo vyplýva aj z výsluchu obžalovaného pred sudcom pre prípravné konanie na Okresnom súde Prievidza dňa 21.8.2022.

Poukazujem tiež na to, že obžalovaný sa dopustil zločinu a prečinu, a to pod vplyvom alkoholu, pričom znalec z odboru zdravotníctvo farmácia, odvetvie psychiatria vo vypracovanom znaleckom posudku konštatoval u obžalovaného závislosť od stimulancií (metamfetamínov - pervitínu) a abúzus alkoholu a kanabinoídiv.

Závažnosť trestnej činnosti obžalovaného zvyšuje aj spôsob spáchania a charakter trestnej činnosti, a tiež to, že nešlo o jednorázové konanie, ale vyhrážky a nadávky trvali dňa 18.8.2022 vo večerných hodinách určitý čas. Pritom nešlo o ojedinelé neadekvátne konanie voči poškodenej, ale medzi ním a poškodenou dochádzalo ku konfliktom už v minulosti, pričom agresivita a intenzita konania obžalovaného vyústila až do spáchania trestnej činnosti, za ktorú bol obžalovaný.

Obžalovaný nereagoval dňa 18.8.2022 ani na opakované dohovárание jeho otca sv. Mgr. J., aby išiel domov, lebo na druhý deň ide do práce, ale ďalej požíval alkoholické nápoje a domov nešiel.

Z výpovede obžalovaného v prípravnom konaní tiež vyplýva, že nedávno sa „pochytil“ aj s otcom. Napadnutie otca obžalovaným potvrdila aj pošk. R..

Z vykonaného dokazovania (napr. výsluch sv. H.) vyplýva, že obžalovaný je pod vplyvom alkoholu agresívny.

V tomto prípade nešlo len o slovné vyhrážky obžalovaného použité voči poškodenej, ale obžalovaný aj fyzicky zaútočil na poškodenú, keď ju schmatol odzadu za vlasy a ťahal ju.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti, na osobu obvineného, požívanie alkoholu obžalovaným a následné správanie a agresivitu obžalovaného pod vplyvom alkoholu, nie je dôvodné predpokladať, že podmienený trest odňatia slobody bude dostatočný, že bude mať na obžalovaného pozitívny vplyv a že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti. N. podmienený trest považujem za nedostatočný, príliš mierny a tento trest podľa môjho názoru nesplní účel trestu.

Nesúhlasím tiež s tým, že súd pri ukladaní trestu nevzhladol priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. s odôvodnením, že pri ukladaní trestu aplikoval ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák., to je tzv. asperačnú zostrovacu zásadu. V súvislosti s tým uvádzam, že súd vo výroku o treste rozsudku síce uviedol ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák., avšak táto okolnosť nemala žiadny reálny a praktický dosah a vplyv na trest uložený obžalovanému, uložený trest žiadnym spôsobom neovplyvnila, v dôsledku uvedenia tohto ustanovenia vo výroku o treste nedošlo k uloženiu prísnejšieho trestu obžalovanému a k rozhodnutiu, ktoré by vylučovalo aj uvedenie ustanovenia § 37 písm. h) Tr. zák. vo výroku o treste. V súvislosti s tým uvádzam, že základná trestná sadzba je pri zločine vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. od dvoch rokov do šiestich rokov, upravená trestná sadzba podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. je od dvoch rokov do ôsmich rokov, pričom súd uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, čo je trest na dolnej hranici trestnej sadzby. Uvádzam, že použitá argumentácia súdu a následné nepoužitie § 37 písm. m) Tr. zák. by prichádzalo do úvahy pred nálezom ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 106/2011 z 28.11.2012 vyhláseného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod číslom 428/2012, kedy podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. súd ukladal (uloženie bolo obligatórne) trest nad jednu polovicu upravenej trestnej sadzby odňatia slobody, čo by v tomto prípade znamenalo uloženie trestu odňatia slobody nad 5 rokov až do 8 rokov.

Čo sa týka Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 1/2011, v ktorom je uvedené, že spáchanie zbiehajúceho sa trestného činu sa v súlade so zásadou "ne bis in idem", vyjadrenou v § 38 ods. 1 Tr. zák. nepoužije ako priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., ak by išlo zároveň o okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby (mohlo ísť aj o okolnosť

podľa ustanovenia všeobecnej časti Trestného zákona a aj o § 41 os. 2 Tr. zák.), toto podľa môjho názoru už nie je platné a použiteľné, je prekonané a to vzhľadom na vyššie uvedený nález ústavného súdu.

Z týchto dôvodov navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr. por. zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3 T 53/2022 - 161 zo dňa 17. 1. 2023 a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obž. J. J. s použitím § 189 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v prvej polovici trestnej sadzby nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátora, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolaniu vyhovieť. Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytykaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolania prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste, z obsahu odvolania prokurátora a ich dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytykané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaniach nevytykaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o vecnú správnosť výrokov napadnutého rozsudku, na základe odvolania prokurátora podaného čo do výroku o treste sa prieskumná povinnosť odvolacieho súdu vzťahovala len na výroky o uloženom treste odňatia slobody.

Z odvolania prokurátora a jeho dôvodov vyplýva, že prokurátor v napadnutom rozsudku namietal neuplatnenie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zákona v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. poriadku a neprimeranú miernosť uloženého trestu v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku.

Preskúmaním veci na podklade odvolania prokurátora odvolací súd dospel k záveru o nedôvodnosti námietky prokurátora o povinnosti okresného súdu prihliadať pri ukladaní trestu odňatia slobody obžalovanému na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona. V preverovanom prípade nebolo sporným, že obžalovaný viacnásobným konaním spáchal dva úmyselné trestné činy, z ktorých bol jeden zločinom. Okresným súdom zistený viacnásobný súbeh trestnej činnosti preto odôvodňoval zvýšenie trestnej sadzby podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona. Podľa názoru odvolacieho súdu aplikácia asperačnej zásady v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zákona zakladá prekážku pre následné použitie tej istej skutočnosti ako priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zákona s poukazom na zákaz dvojitého pričítania upravený v § 38 ods. 1 Tr. zákona. Podľa uvedenej zásady „ne bis in idem“ sa na okolnosť, ktorá podmieňuje použitie zvýšenej trestnej sadzby, nemôže súčasne prihliadať aj ako na priťažujúcu okolnosť. Vzhľadom k uvedenému vysvetleniu odvolací súd nemal žiaden dôvod na odklon od doterajšej súdnej praxe, v súlade s ktorou okresný súd pri ukladaní trestu obžalovanému podľa § 38 ods. 1 Tr. zákona nezohľadňoval priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Tr. zákona. Z týchto dôvodov odvolací súd v postupe okresného súdu pri ukladaní trestu nezistil porušenie Trestného zákona v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. poriadku.

Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou prokurátora o neprimeranej miernosti uloženého trestu odňatia slobody s poukazom na osobu obžalovaného a okolnosti prípadu. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd pri ukladaní trestu prihliadal na všetky rozhodné okolnosti v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona, vrátane prokurátorom namietaných skutočností, a tieto aj správne vyhodnotil. Uložený trest odňatia slobody aj podľa názoru odvolacieho súdu zabezpečuje ochranu spoločnosti a vytvára predpoklady na nápravu obžalovaného, ktorý doteraz nebol súdne

trestaný a ktorý sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, ktoré skutočnosti majú oporu v obsahu trestného spisu.

Z výsledkov znaleckého skúmania vyplynulo, že obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti pod vplyvom návykových látok. Preto pri hodnotení otázky primeranosti uloženého trestu odňatia slobody odvolací súd bral v úvahu aj spolupôsobenie ochranného liečenia pri eliminácii hlavnej príčiny trestnej činnosti obžalovaného, ktorou je nadmerné požívanie alkoholu obžalovaným. Z tohto pohľadu uložený trest odňatia slobody ako aj ochranné liečenie predstavujú navzájom sa dopĺňajúce prostriedky ochrany spoločnosti a nápravy páchatela v súlade s účelom trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa odvolací súd stotožnil so závermi okresného súdu, že z hľadiska možnosti dosiahnutia výchovného účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona u obžalovaného, je postačujúce na ochranu spoločnosti a na nápravu obžalovaného uloženie podmienčného trestu odňatia slobody na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona. Odvolací súd považuje sa správnu aj časť výroku okresného súdu o odklade výkonu trestu na primeranú skúšobnú dobu v trvaní dva roky, počas ktorej sa obžalovanému na posilnenie výchovného vplyvu trestu odňatia slobody ako súčasť probačného dohľadu uložil zákaz požívania alkoholických a iných návykových látok.

Na základe uvedeného preto odvolací súd dospel k záveru, že trest uložený obžalovanému okresným súdom napadnutým rozsudkom nevykazuje znaky neprimeranej miernosti v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Na základe preskúmania správnosti výrokov napadnutého rozsudku o uloženom treste obžalovanému odvolací súd nezistil ani chyby odvolaním prokurátora nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmienčné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.